

عنوان مقاله:

مشکلات و چالش های شیوه های نوین برنامه ریزی درسی در یادگیری

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات خانواده و مدرسه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فاطمه انظام - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه پیام نور واحد مشهد

لیلا جهاندارلاشکی - کارشناسی ارشد علوم تربیتی تحقیقات آموزشی دانشگاه تنکابن

آمنه ردائی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

فاطمه بخشی سیاهکلائی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

سکینه ردائی - کارشناسی حسابداری دانشگاه کلاردشت

خلاصه مقاله:

در دهه گذشته، اصول آموزش یادگیرنده محور در تمام سطوح و رشته های آموزشی مورد استفاده گسترده قرار گرفته است. متأسفانه با محبوبیت این اصول، تعریف آموزش یادگیرنده محور کمی مبهم و بیش از حد ساده شده است. اگرچه راهبردهایی مانند مشارکت دانش آموز، یادگیری فعال و سایر شیوه هایی که دانش آموزان را در یادگیری خودشان مشارکت می دهند، جزء ضروری آموزش یادگیرنده محور است. این شیوه ها بیانگر کل فلسفه معنای معلم محور بودن نیست. آموزش دانش آموز محور با دادن کنترل بر فرآیندهای یادگیری دانش آموزان را برانگیخته می کند. معلمان بیشتر تصمیمات مربوط به یادگیری را برای دانش آموزان می گیرند. معلمان تصمیم می گیرند که دانش آموزان چه چیزی را یاد بگیرند، چگونه آن را یاد بگیرند، سرعت یادگیری و شرایطی که تحت آن یاد می گیرند، و سپس معلمان تعیین می کنند که آیا دانش آموزان یاد گرفته اند یا خیر. رویکردهای یادگیرنده محور رشد فکری ایجاد می کند که متفکران و یادگیرندگان مستقل را ایجاد می کند. محیط آموزشی یادگیرنده محور، مسئولیت یادگیری و تصمیم گیری را بر عهده دانش آموز قرار می دهد. زمانی که دانش آموز متوجه می شود که باید از یک یادگیرنده وابسته حرکت کند تا به طور مستقل در مورد آنچه برای او مهم است که یاد بگیرد و چگونه یک مفهوم را عمیقاً باید مطالعه کند، تصمیم گیری کند، ممکن است احساس فقدان وجود داشته باشد.

کلمات کلیدی:

فراگیران، دانش آموز محور، برنامه ریزی درسی، یادگیری مشارکتی، یادگیری استقرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1874712>

